

Ladislav Porjes Se Svým Otcem Arpádem Porjesem



Mnoho let po válce mi do rozhlasu, kde jsem pracoval, přišel dopis od jakési paní, která psala, že zaslechla v rozhlase mé jméno, a chtěla vědět, jestli jsem ten Lacinko, kterého kdysi kojila. Poslala mi fotografii, kde jsem dvouletý chlapeček s tatínkem – vlastně díky ní mám jedinou památku na svého otce (Arpáda Porjese). Tahle milá dáma byla Ilona Balážová, kterou pro mě prarodiče najali jako kojnu, když se ze mě stal sirotek. Byla to svobodná matka, jejíž křestní jméno bylo stejné jako jméno mé maminky - Ilona. Měla zřejmě mléka na rozdávání a milovala mě snad víc než své vlastní

dítě. Ilona se vdala za četnického strážmistra někam na pomezí Slovenska a Moravy. Vypravil jsem se za ní. Abych ji překvapil, tak jsem jí nedal předem vědět, že ji hodlám navštívit. Když jsem přijel, setkal jsem se s jejím mužem, takovým pánem o berlích, který mi sdělil, že krátce předtím zemřela. Zavedl mě alespoň na její hrob.

Díky Iloně Balážové mám alespoň tuhle fotografii - jinou památku na tatínka nemám. Otec se narodil v roce 1880 v Žilině na středním Slovensku. Byl nejstarší z osmnácti sourozenců a jediný, kdo z té velké rodiny vystudoval školu. Stal se právníkem. I když si na tatínka nevzpomínám, vím, že byl oblíbeným advokátem, jelikož když mě jako malé dítě v doprovodu prarodičů potkávali v Žilině při procházkách různí lidé, vždy ho moc chválili. Říkali mi, že jsem měl zlatého otce a hladili mě po hlavičce. Slyšel jsem, že tatínek měl značně rozdílný přístup ke svým klientům. Vysloužil si přídomek „advokát chudých“, jelikož chudáky zastupoval zadarmo, zatímco si to vynahradil na bohatších. Umožnilo mu to dát věno a vydat velice slušně osm ze svých třinácti sester.

Když mi byly necelé tři roky, tatínek mi zemřel na následky fušersky léčeného zranění z italské fronty první světové války, které se zúčastnil jako kadet na jeden rok. Stal jsem se tak úplným sirotkem - spolu se mnou však „osiřely“ i mé do té doby neprovdané tety. Na svou poslední cestu do tábora „konečného řešení“ odjely svobodné. Byly sice pohledné, ale bez věna si i hezká židovská dívka těžko sháněla manžela.